

สาระ: พระเจ้าชีวพุด ลูกที่แสนหวาน จดจำพ่อและจงรักพ่อ เพราะเพียงพ่อเท่านั้นมาทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

คำถาม: คำพูดใดที่เปล่งออกมาจากริมฝีปากโดยอัตโนมัติของลูกผู้ที่ตั้งอยู่อย่างไม่มีมัตระวัง?

คำตอบ: ฉันจะได้รับสิ่งใดก็ได้ที่อยู่ในโชคของฉัน! ถึงอย่างไรฉันก็ไปสวรรค์อย่างแน่นอนไม่ว่าในกรณีใด ๆก็ตาม! บาบพุดว่า: เหล่านี้ไม่ใช่คำพูดของลูกผู้ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เนื่องจากพ่อได้มาแล้วเพื่อให้สถานภาพที่สูงแก่ลูก อย่าได้ไม่มีมัตระวัง!

เพลง: อย่าลืมวันเวลาในวัยเยาว์ของลูก

โอมขานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกเข้าใจความหมายของเพลงบรรทัดนั้น เวลาลูกจะเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลาที่มีชีวิตอยู่ ลูกได้เป็นของพ่อทั้งหลายที่มีขีดจำกัดมาตลอดทั้งวงจร เวลาลูก ๖๖๖ บราห์มินเท่านั้นที่เป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ถ้าลูกจากพ่อไป ลูกก็ไม่สามารถได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดของลูกได้ แม้ลูกอธิบายว่าไม่มีใครพอใจกับบางสิ่งที่เล็กน้อย ผู้คนต้องการทรัพย์สินสมบัติ ไม่สามารถมีความสุขได้หากปราศจากทรัพย์สินสมบัติ ทรัพย์สินสมบัติเป็นสิ่งที่ต้องการ ความสงบเป็นสิ่งที่ต้องการ และร่างกายที่ปราศจากโรคภัยก็เป็นสิ่งที่ต้องการเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่ามียะไรอยู่ในโลกทุกวันนี้และอะไรที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ การทำลายล้างนั้นอยู่เบื้องหน้า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครเลย ถึงแม้ว่าเขาเข้าใจว่าการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า แต่เขาก็ไม่เข้าใจว่าเขาต้องทำอะไร เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าสงครามสามารถเกิดขึ้นได้ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม ถ้าหากมีการจุดประกายแม้เพียงเล็กน้อย (ของสงคราม) จะไม่ใช่เวลานานเลยสำหรับไฟที่จะไหม้กระจายออกไปในวงกว้าง ลูกเข้าใจว่าโลกเท่านั้นที่กำลังจะถูกทำลายและดังนั้นลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างรวดเร็วจากพ่อ เมื่อลูกเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอแล้ว ลูกก็อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างลูกลืมพ่อและรับความทุกข์เข้ามาไว้ในตนเอง ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใด ลูกก็จะยิ่งได้รับความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมากเท่านั้น ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ มีความแตกต่างระหว่างการเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของราชาและราชินี และการเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา ความพยายามที่ลูกทำเวลานี้ได้ถูกกำหนดไว้ตลอดไปในทุกวงจร ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะมีนิมิตว่าเขาได้เพียรพยายามมากเท่าไร แม้กระทั่งเวลานี้พ่อก็เฝ้าแต่บอกลูกอยู่เสมอว่าให้เฝ้าแต่ตรวจสอบสภาพของตนเอง ฉันจดจำบาปที่สุดแสนหวานผู้ที่ฉันได้รับมรดกของสวรรค์มากเท่าไร? ทุกสิ่งทุกอย่างของลูกขึ้นอยู่กับวงจรจารีตถึงมากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำจารีตถึง ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขมากเท่านั้น และแล้วลูกจะเข้าใจว่าลูกได้เข้ามาใกล้มากแล้ว บางคนก็เหน็ดเหนื่อยมากและก็รู้สึกขี้ใจว่าจุดหมายปลายทางยังอยู่อีกไกลแค่ไหน ถ้าเขาถึงจุดหมายปลายทางของเขา ความพยายามที่ทำมาก็ได้รับความสำเร็จ โลกไม่รู้ถึงจุดหมายปลายทางที่ลูกกำลังจะไปถึง โลกไม่รู้แม้กระทั่งผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้า พวกเขาพูดถึงพระเจ้าและพูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เวลาลูก ๆ ว่าเป็นของพ่อแล้ว เวลาลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ต่างประเทศลูกก็ยังต้องจดจำพ่อ ลูกได้รับศรัทธา ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมาหาโพรประธานจากทาโมประธานโดยไม่มีการจดจำจารีตถึง ลูกพูดว่า บาบฉันจะประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มสมบูรณ์จากท่าน เช่นที่มามาและบาบของเราประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่าน ฉันก็จะทำความเพียรพยายามและนั่งบนบัลลังก์ของเขาสองอย่างแน่นอน มามาและบาบกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงและเราจะเป็นเช่นนั้นด้วย ข้อสอบเป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกคน ลูกได้รับการสอนเล็กน้อยมาก: เพียงจดจำพ่อผู้เดียว! สิ่งนี้เรียกว่าพลังของราชาโยคะที่ง่ายตาย ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับผลกำไรอย่างมากด้วยการจดจำจารีตถึง ลูกเข้าใจว่าหากลูกกระทำบาปใด ๆ ลูกจะสัมผัสกับการลงโทษเป็นอย่างมากและสถานภาพก็ถูกทำลาย ในการจดจำจารีตถึงที่มามาสร้างอุปสรรค ได้มีการจดจำกันว่าผู้ที่ประณามสัทกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขา ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: ผู้ที่ประณามกูรู... ไม่มีใครเข้าใจถึงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ได้รับการจดจำว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ให้ผลแก่ผู้ทำบักติในความศรัทธาของเขา นักบวชนักบุญ ฯลฯ ทั้งหมดคือผู้ทำบักติ ผู้ทำบักติไปอาบน้ำในคงคา ผู้ทำบักติไม่สามารถให้ผลใด ๆ แก่ผู้ทำบักติด้วยตนเอง ถ้าหากผู้ทำบักติสามารถให้ผลแก่ผู้ทำบักติแล้ว เหตุใดพวกเขาจึงจดจำพระเจ้าเล่า? นั่นคือหนทางบักติ ทั้งหมดคือผู้ทำบักติ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ให้ผลของพวกเขา ไม่ใช่ผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาอย่างมากอาจจะให้ผลแก่ผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาน้อย ไม่! บักติหมายถึงบักติ พวกเขาจะสามารถให้มรดกแก่สิ่งสร้างได้อย่างไร? มรดกได้รับเพียงจากผู้สร้างเท่านั้น ในเวลานี้ทั้งหมดคือผู้ทำบักติ เมื่อลูกได้รับความรู้ ลูกจะหยุดทำบักติโดยอัตโนมัติ มีชัยชนะในความรู้ หากปราศจากความรู้แล้วจะสามารถมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียะไรได้อย่างไร? ทุกคนทั้งหมดต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของตนเองและกลับบ้าน เวลาลูกเข้าใจว่าการทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า จงทำความเพียรพยายามก่อนหน้าการทำลายล้างนั้นและประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มสมบูรณ์จากพ่อ! ลูกรู้ว่าเรากำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะกลายเป็นเครื่องมือ ลูกไม่สามารถได้รับมรดกของลูกจากพ่อได้ หากลูกไม่กลับมาเป็นบราห์มินซึ่งเป็นสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา พ่อคนใดสร้างลูก ๆ เพื่อที่จะให้มรดกแก่พวกเขา ถึงอย่างไรก็ตาม

ตามลูกก็เป็นของซีพบบา ท่านสร้างโลกเพื่อที่จะให้มรดกแก่ลูกๆ ท่านให้มรดกแก่ชีวิตที่มีร่างกายใช้ใหม่ ดวงวิญญาณมีที่อยู่อาศัยอยู่เบื้องบน ไม่มีเรื่องของมรดกหรือรางวัลที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามและกำลังได้รับรางวัลของลูก โลกไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ขณะนี้เวลากำลังใกล้เข้ามาแล้ว ระเบิดไม่ได้ถูกทำขึ้นมาเพียงเพื่อเก็บไว้ในคลังเฉยๆ กำลังมีการเตรียมการมากมาย เวลานี้พ่อกำลังออกคำสั่งกับพวกเรา: จงจดจำพ่อ! มิฉะนั้นแล้วลูกจะต้องร้องไห้อย่างหนักในเวลาสุดท้าย เมื่อใครสอบตกในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น เขาก็ไปจมน้ำตายเนื่องจากความโกรธ ไม่มีเรื่องของความโกรธที่นี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะเห็นนิมิตมากมาย ลูกจะรู้ว่าลูกจะกลายเป็นอะไรด้วยเช่นกัน หน้าที่ของพ่อคืออดใจให้ลูกเพียรพยายาม ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราลืมนี่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่มีการกระทำ บางคนก็พูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึง แล้วبابาก็จะพูดว่า: ในกรณีเช่นนั้น จงจัดเวลาที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อ เมื่อลูกพบปะกันและกัน ให้มีความพยายามเราจะจดจำبابา จากการนั่งด้วยกันลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้เป็นอย่างดี ลูกจะได้รับการช่วยเหลือ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ แม้กระทั่งบางคนผู้ที่ไปยังต่างประเทศเพียงแต่ต้องจดจำหนึ่งสิ่ง นั่นคือ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาหาไท่ประธานจากทาโมประธาน พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำหนึ่งสิ่งนี้ จดจำพ่อ บาปทั้งหมดจะถูกเผาไหม้ด้วยพลังของโยคะ พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งหลักคือจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของการไปไหน อยู่ที่บ้านและเพียงแต่จดจำพ่อ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ไม่ใช่ทุกคนจะมาและศึกษาในชั้นเรียน พวกเขาเพียงแคร์รับมนตราแล้วก็ไปไหนก็ตามที่เขาต้องการจะไป พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะกลับมาหาไท่ประธาน อันที่จริงแล้ว เมื่อลูกไปศูนย์ของลูก ลูกได้ยินประเด็นใหม่ๆ มากมาย ถ้าด้วยเหตุผลประการใดก็ตามลูกไม่สามารถไปได้ อาจมีฝนตกหนักหรือเคอร์ฟิวและไม่มีใครสามารถออกไปข้างนอกได้แล้วลูกจะอย่างไร? พ่อพูดว่า: ไม่มีอะไร! ไม่ใช่ว่าลูกต้องออฟเฟอร์น้ำและนมให้แก่ภาพลักษณ์ของชีวาในวัดหนึ่งเท่านั้น ลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตามให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง! อยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา บอกผู้อื่นเช่นนี้: ด้วยการจดจำพ่อ บาปของพวกท่านจะถูกปลดปล่อยและพวกท่านจะกลายเป็นเทพ มีเพียงแค่สองคำ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อผู้สร้าง ผู้สร้างคือผู้เดียวเท่านั้น พ่อกำลังแสดงให้เห็นถึงหนทางที่ง่ายตายเช่นนั้น! ลูกได้รับมนตราของการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: อย่าลืมวันในวัยเยาว์นี้! วันนี้ลูกกำลังหัวเราะ แต่พรุ่งนี้หากลูกลืมพ่อลูกก็จะต้องร้องไห้ ลูกควรประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มเปี่ยมจากพ่อ มีมากมายพูดว่าพวกเขาจะได้ไปสวรรค์อย่างแน่นอน และพวกเขาจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของเขา ผู้นั้นไม่เรียกว่าเป็นผู้เพียรพยายาม ผู้คนเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เวลานี้ลูกสามารถได้รับสถานภาพที่สูงจากพ่อ เหตุใดลูกจึงไม่ระมัดระวัง? ถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน ลูกจะต้องก้มลงเบื้องหน้าให้กับผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ไม่จดจำพ่ออย่างเต็มที่จะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา ลูกไม่ควรมีความสุขกับสิ่งนั้น ลูกๆ มาที่นี้เป็นส่วนตัวและกลับไปอย่างสดชื่น มีมากมายที่อยู่ในบ่วงพันธะ ไม่มีอะไร เผาแต่จดจำพ่อขณะอยู่ที่บ้าน บาบาอธิบายอย่างมากกว่าความตายอยู่เบื้องหน้าและที่สงครามจะเริ่มขึ้นอย่างฉับพลันทันใด ซึ่งสามารถเห็นได้แล้วว่าสงครามกำลังจะเริ่มขึ้น ลูกสามารถรู้ทุกสิ่งจากวิทย์ พวกเขายิ้มขำกันและกัน หากคุณทำสิ่งใดผิดเราจะทำสิ่งนี้ พวกเขาให้การเตือนกันล่วงหน้าในลักษณะนี้ พวกเขามีความหยิ่งโสในระเบิดของเขาเป็นอย่างมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ไม่ได้กลับมาฉลาดแบบนั้นด้วยพลังโยคะ ตามละครแล้วไม่ใช่ว่าสงครามจะเริ่มขึ้นในลักษณะนั้น ลูกๆ ยังไม่ประกาศสิทธิในมรดกอันเต็มเปี่ยมของลูก อาณาจักรทั้งหมดยังไม่ได้ถูกก่อตั้งขึ้นมา ยังต้องใช้เวลาอีกเล็กน้อย บาบาดลใจลูกให้เพียรพยายาม ลูกไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อไร นั่นก็คือ เครื่องบินชนกัน รถไฟชนกัน! ความตายอยู่เบื้องหน้าอย่างง่ายตายเหลือเกิน มีการสั่นสะเทือนของผืนดิน แผ่นดินไหวต้องทำงานมากที่สุด เมื่อแผ่นดินไหวเกิดขึ้นแล้วเท่านั้นตึกต่างๆ จะถล่มลงมา จงประกาศสิทธิในมรดกอันเต็มเปี่ยมของลูกก่อนความตายจะมาถึง ดังนั้นจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก บาบา ฉันไม่มีใครอื่นมีเพียงท่านเท่านั้น! เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวนี้อยู่เสมอ บาบานั่งที่นี้และอธิบายให้ง่ายเหมือนกับที่ลูกจะอธิบายให้กับเด็กเล็กๆ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ แก่ลูก เพียงแต่จดจำพ่อ ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตันหาราคะลูกถูกเผาไปแล้ว เวลานี้นั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกลับมาบริสุทธิ์! เมื่อผู้คนถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร บอกพวกเขาว่า: ซีพบบาคือพ่อของทั้งหมดพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อยและลูกจะกลับมาหาไท่ประธานจากทาโมประธาน ในยุคเหล็กทั้งหมดทาโมประธาน พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับทุกคน พ่อพูดว่า: เวลานี้เพียงแต่จดจำพ่อและสนิมจะถูกขจัดออกไป อย่างน้อยที่สุดลูกสามารถให้สาสน์นี้! เมื่อลูกเองอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ได้ เมื่อลูกเองอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะบอกผู้อื่นด้วยการใส่ใจ มิฉะนั้นแล้วสิ่งนี้จะไม่ออกมาจากหัวใจของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกอยู่ที่ไหนก็ตาม อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นเท่าที่ลูกสามารถทำได้ ใครก็ตามที่ลูกพบจงให้คำแนะนำนี้แก่เขา: ความตายเพียงอยู่เบื้องหน้า! พ่อพูดว่าลูกทั้งหมดได้กลับมาหาไท่ประธานและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์! เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ในยุค

ทองดวงวิญญานนั้นบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญานจะกลับมารีสุทธิ์ ไม่มีวิธีอื่นใด จงเฝ้าแต่ให้สาสน์นี้กับทุกคนและมากมายจะได้รับประโยชน์ บาบามาได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก เพียงพ่อผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์มาชำระล้างดวงวิญญานทั้งหมดให้บริสุทธิ์ พ่อทำให้ทุกคนไปเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่เคยมีค่าแก่การกราบไหว้ได้กลับมาเป็นผู้กราบไหว้ ในอาณาจักรของราวันเราได้กลายเป็นผู้กราบไหว้ ในอาณาจักรของรามเรามีค่าแก่การกราบไหว้ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของอาณาจักรของราวัน จากการเป็นผู้ที่กราบไหว้เวลานี้เราจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ซึ่งหนทางนี้ให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน แม้แต่ผู้แก่ชราที่ควรทำงานรับใช้ จงให้สาสน์นี้แก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก มีชุมชนทางจิตวัด และอื่นมากมายหลายประเภท ฯลฯ ของลูกมีเพียงแค่ประเภทเดียว เพียงแต่ให้คำแนะนำของพ่อ ซิพبابาพูดว่า: จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ ซิพبابาที่ไม่มีตัวตน ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลศสำหรับทั้งหมดพูดกับดวงวิญญานทั้งหลาย: ให้จดจำพ่อและจากทาโมประธานลูกจะกลับมาสาโทประธาน เป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายสิ่งนี้ใช่หรือไม่? แม้กระทั่งแม่ผู้แก่ชราที่สามารถทำงานรับใช้ได้ นี่คือสิ่งหลัก เมื่อลูกไปงานแต่งงาน ฯลฯ กระซิบบอกสิ่งนี้ที่หูของพวกเขา พระเจ้าของกิตะพูดว่า จดจำฉัน! ทุกคนจะชอบใจในสิ่งนี้ ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีกมากมาย เพียงแต่ให้สาสน์ของพ่อ: จดจำพ่อ! อัจจะ ให้คิดว่า พระเจ้ากำลังให้แรงบันดาลใจแก่ลูก! ลูกเห็นนิมิตในความฝันของลูก ลูกสามารถได้ยินเสียง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ลูกเองก็ควรจะเฝ้าแต่คิดถึงสิ่งนี้และเรือของลูกจะข้ามฟากไป เวลานี้เราเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในทางปฏิบัติและเรากำลังได้รับมรดกของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ ดังนั้นควรเฝ้าแต่มีความสุขนั้น เมื่อลูกลืมพ่อแล้วลูกจึงมีความยากลำบาก พ่อบอกลูกอย่างง่ายดาย: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อและดวงวิญญานจะกลับมาสาโทประธาน ทุกคนจะคิดว่าลูกได้พบหนทางที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ไม่มีใครอื่นสามารถชี้หนทางนี้แก่ลูกได้ ถ้านักบวช ฯลฯ บอกลูกให้จดจำซิพبابา แล้วใครจะไปหาเขา? เวลาจะมาถึงเมื่อลูกจะไม่สามารถออกไปนอกบ้านของลูกได้เลย ลูกจะออกจากร่างของลูกขณะที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่จดจำซิพبابาในช่วงขณะสุดท้ายของเขาจะไปสู่สุกุนารายณ์ พวกเขาจะเข้าไปสู่วงศ์สกุลของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงครั้งแล้วครั้งเล่า ก็เท่านั้นเอง เพียงแต่จดจำพ่อและรักท่าน ลูกจะรักพ่อได้อย่างไรถ้าลูกไม่จดจำระลึกถึงพ่อ? เมื่อลูกได้รับความสุขแล้วเท่านั้นที่ลูกจะรักท่านได้ ลูกจะไม่รักใครที่ทำให้ลูกมีความสุข ทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้น รักพ่อ! ลูกควรทำตามการชี้นำของพ่อ อัจจะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุข เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พลังของโยคะทำให้ดวงวิญญานสาโทประธานจดจำพ่อผู้เดียวด้วยความรักอย่างมาก
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง จงใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน อย่าคิดว่าลูกจะได้รับอะไรก็ได้ที่อยู่ในโชคของลูก จงหยุดที่จะอยู่อย่างไม่มีระดับวัง และประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มเปี่ยมของลูก

พร: ขอให้ลูกทำให้ความเพียรพยายามทางจิตของลูกเป็นสิ่งที่จำเป็นของลูกขณะใช้อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

ขณะที่มองดูจากใด ๆ ที่น่าดึงดูดของโลกเก่า หรือกำลังใช้อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกของโลกเก่าซึ่งให้ความสุขชั่วคราว ลูกจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งเหล่านั้น ความเพียรพยายามทางจิตบนพื้นฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเหมือนอาคารสร้างอยู่บนฐานทราย ดังนั้น ขอให้ความเพียรพยายามทางจิตไม่อยู่บนพื้นฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกที่สูญสลาย อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นไปเพียงในนามแต่ความเพียรพยายามทางจิตของลูกเป็นรากฐานของการสร้างโลกใหม่และการก่อตั้ง ดังนั้น จงให้ความสำคัญแก่ความเพียรพยายามทางจิตเพราะสิ่งนี้จะสามารถทำให้ลูกประสบความสำเร็จ

คติพจน์: ถ้ามีร่องรอยที่เล็กน้อยที่สุดของความอ่อนแอใด ๆ ลูกหลานจะเติบโตจากสิ่งนั้นอย่างแน่นอนและทำให้ลูกตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้อื่น

*** โอมขานติ ***